Lieta Nr.A420705310

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Jelgavā 2011.gada 28.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Sanita Ozola,

piedaloties pieteicējam *K.S.* un atbildētāja Engures novada pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Engures novada domes pārstāvei *I.G.*,

atklātā tiesas sēdē Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *K.S.*, personas kods */personas kods/*, (turpmāk – pieteicējs) pieteikumu par Engures novada domes 2010.gada 22.jūnija lēmuma Nr.3-12/313 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes (turpmāk - VP ZRP) Tukuma iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors 2010.gada 4.maijā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.201011089 (turpmāk – Protokols) par to, ka 2010.gada 4.maijā Engures novadā, Engurē, Engures pagastā pie nama */adrese/* transportlīdzeklis VW Passat ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – automašīna) novietots stāvēšanai Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā 50 m no jūras krasta, neievērojot Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 6.punktu, un transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) $57.^3$ panta pirmajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu. Vadītājam, kas neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā uzlikts naudas sods Ls 50.

Engures novada dome (turpmāk arī – atbildētājs) 2010.gada 22.jūnijā, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, pieņēma Lēmumu, ar kuru atstāja negrozītu Protokolā piemēroto sodu.

[2] 2010.gada 23.jūlijā Administratīvā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu kā nepamatotu, jo automašīna atradās uz ceļa pie gatera Jūras 10. Nokļūstot līdz gaterim nav izvietota neviena aizlieguma zīme, kā arī nav brīdinājuma uzraksta par kāpu zonu. Pārkāpums nav izdarīts, jo automašīna novietota uz zemes gabala, kas pieder Latvijas Valsts ceļiem.

[3] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumos tiesai pieteicēja pieteikumu neatzīst, uzskata par nepamatotu un noraidāmu, paskaidrojot turpmāk minēto:

[3.1] Administratīvā pārkāpuma faktu pierāda Protokols un pārkāpuma izdarīšanas foto;

[3.2] Piebraucamais ceļš līdz gaterim nav apzīmēts ar zīmi, kas liecinātu par kāpu zonu. Taču pārvietoties Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem aizliedz Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 6.punkts. Pašvaldība, lai informētu cilvēkus par Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslas esamību un aizliegumiem tajā, ir uzstādījusi informatīvu zīmi iebraucot Engures pagastā un arī Engurē valsts autoceļa P-131 labajā malā.

[4] Uz tiesas sēdi pieteicējs nebija ieradies, iepriekš neinformējot tiesu par neierašanās iemesliem. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (APL) 214.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no administratīvā procesa dalībniekiem, tiesa sāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt. Tiesa, nekonstatējot APL 268. un

269.pantā minētos gadījumus, atzina, ka lietas apstākļu noskaidrošana ir iespējama bez pieteicēja klātbūtnes.

[5] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve prasījumu neatzina, balstoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus kopsakarā ar tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] Atbilstoši LAPK 243.pantam tiesa lietā konstatē šādus pierādījumus:

[7.1] Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors 2010.gada 4.maijā sastādīja Protokolu par to, ka 2010.gada 4.maijā Engures novadā, Engurē, Engures pagastā pie nama */adrese/* automašīna novietota stāvēšanai Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā 50 m no jūras krasta (*lietas 29.lapa*);

[7.2] 2010.gada 4.maijā pārkāpuma vietā uzņemtās fotogrāfijas (*lietas 17.- 18., 26.- 28.lapa*).

[7.3] Pieteicēja apstrīdēšanas iesniegums un pieteikums tiesai, kurā ietverti paskaidrojumi (*lietas 4., 14.lapa*).

[8] Saskaņā ar LAPK 9.pantu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs nav ievērojis Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 6.punktu par ko atbildība paredzēta LAPK 57.^{3} pantā pirmajā daļā.

Saskaņā ar LAPK 57.^{3}panta pirmo daļu par mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās, tajā skaitā stāvēšanas vai apstāšanās noteikumu pārkāpšanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājama dabas teritorijā — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 50 līdz 100 latiem.

Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 6.punkts nosaka, ka krasta kāpu aizsargjoslā un pludmalē papildus šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajam aizliegts ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem pārvietoties ārpus autoceļiem, pludmalē, meža un lauksaimniecības zemēs, ja tas nav saistīts ar šo teritoriju apsaimniekošanu vai uzraudzību.

Tādējādi, lai personas darbībās varētu konstatēt LAPK 57.^{3}panta pirmās daļas pārkāpumu, ir jākonstatē, ka persona ar mehānisko transportlīdzekli pārvietojusies, tajā skaitā, stāvējusi vai apstājusies Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā, kur tas ir aizliegts.

[9] Tiesa no pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā un pieteikumā tiesai ietvertajiem paskaidrojumiem secina, ka pieteicējs apstrīd to, ka ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, proti, novietojis automašīnu stāvēšanai vietā, kur tas nav atļauts. Pieteicējs uzskata, ka neviena ceļa zīme nebrīdina par to, ka ir kāpu zona, viņš novietojis automašīnu uz ceļa, kas atrodas pie gatera.

Tādejādi, ir jākonstatē, vai pieteicējs savu automašīnu bija novietojis stāvēšanai Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, nobraucot no autoceļa.

[10] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteicēja vaina konstatētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta. Minētais tiesas secinājums ir pamatots uz turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[10.1] Aizsargjoslu likuma 5.panta otrās daļas 1.punkts noteic, ka ir šādi vides un dabas resursu aizsardzības aizsargjoslu veidi kā Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes aizsargjosla.

Savukārt Aizsargjoslu likuma 6.pantā ir konkrēti noteikts Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes aizsargjoslas regulējums un atkarībā no apdzīvotas vietas ir noteikts krasta kāpu aizsargjoslas platums, kas pilsētās un ciemos nav mazāks par 150 metriem.

Tātad, Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes aizsargjoslas platums ir noteikts ar ārēju normatīvo aktu – likumu. Līdz ar to nav nozīmes pieteicēja apgalvojumam vai iebildumiem par to, ka krasta kāpu aizsargjosla nav apzīmētā ar ceļa zīmēm vai citām informatīvām zīmēm.

Turklāt likuma „Par likumu un citu Saeimas, Valsts prezidenta un Ministru kabineta pieņemto aktu izsludināšanas, publicēšanas, spēkā stāšanās kārtību un spēkā esamību" 7.pants noteic, ka spēkā esošie likumi un Ministru kabineta noteikumi ir saistoši visā Latvijas teritorijā, un neviens nevar aizbildināties ar to nezināšanu. Likumu un Ministru kabineta noteikumu nezināšana neatbrīvo no atbildības.

No minētajām tiesību normām secināms, ka Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes teritorijās ir noteikta speciāla kārtība, tajā skaitā, arī attiecībā uz kārtību, kādā šajās teritorijās ir atļauts pārvietoties ar transportlīdzekļiem un novietot tos stāvēšanai, un šī kārtība ir saistoša ikvienai personai, kas atrodas attiecīgajā teritorijā.

[10.2] Aplūkojot pārkāpuma fiksēšanas laikā uzņemtās fotogrāfijas kopsakarā ar iepriekš minēto tiesisko regulējumu, ir redzams, ka pieteicējs automašīnu ir novietojis tiešā tuvumā (kā norādīts Lēmumā – apmērām 50 metrus no jūras līča krasta) jūras līča piekrastei – kāpu zonā, nobraucot no autoceļa (*ceļš – jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš)*). Tiesai nerodas šaubas par fotogrāfijās redzamo, proti, par to, ka pieteicēja automašīna neatrodas uz ceļa, – par to liecina arī fotogrāfijās redzamais augsnes segums – zālājs, blakus esošā kāpa un krūmāji, kas it nemaz neliecina par to, ka tas būtu uzskatāms par autoceļu.

Turklāt, no lietas materiāliem un atbildētāja pārstāves tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, izriet, ka konkrētajā vietā pat ir uzstādīta 301.ceļa zīme „Iebraukt aizliegts", kas pats par sevi liecina, ka transportlīdzekļa vadītājam ir jāievēro ceļa zīmju prasības (Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts).

Turklāt, arī no pieteicēja iesniegtajām fotogrāfijām (*lietas 16.lapa*) redzams, ka pieteicējs novietojis automašīnu ārpus ceļa, nobraucot no tā, pie pašas kāpas, automašīnu patvaļīgi iebraukātā vietā. Kā arī ne no šīm fotogrāfijām, ne citiem lietā esošajiem pierādījumiem tiesa negūst apstiprinājumu tam, ka tuvumā atrastos kāda ēka (gateris) vai ka pieteicējs būtu saistīts ar pludmales, meža vai lauksaimniecības zemes apsaimniekošanu vai uzraudzību.

[10.3] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs pamatoti ir konstatējis, ka pieteicējs automašīnu bija novietojis stāvēšanai Rīgas jūras līča piekrastes kāpu aizsargjoslā, tādējādi neievērojot Aizsargjoslu likuma prasības

[11] Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Saskaņā ar LAPK 57.^{3}pantu par mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās, tajā skaitā stāvēšanas vai apstāšanās noteikumu pārkāpšanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 50 līdz 100 latiem.

Tiesa konstatē, ka minētā tiesību norma nenosaka konkrēta administratīvā akta saturu (nosaka konkrētu soda veidu, bet nevis tā apmēru), tāpēc lēmumā ir nepieciešams ietvert lietderības apsvērumus, un proti, ir jāņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Ar Lēmumu atbildētājs atstājis spēkā pieteicējam sākotnēji uzlikto naudas sodu 50 latu apmērā.

Tiesa, ņemot vērā to, ka ar Lēmumu pieteicējam ir piemērots minētās tiesību normas minimālais naudas sods, atzīst, ka pieteicējam piemērotais administratīvais sods ir samērīgs un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt *K.S.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu.

Atstāt negrozītu Engures novada domes 2010.gada 22.jūnija lēmuma Nr.3-12/313

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese S.Ozola